

335 vagon gabonát követel szegedtől a közélémezési miniszter.

— Leirat a lakosság ellátásáról és a rekvirálási rendszerről. —

(Saját tudósítónktól.) A közélémezési miniszter, mint ismeretes, 871 vagon buza- és rozs beszállítására kötelezte Szegedet. A közélémezési miniszter a beszállítandó termésmennyiséget sokkal magasabbra szabta a város teljesítőképességénél és ezért a polgármester közbenjárt a miniszternél a beszállításra megállapított termésmennyiség leszállítása ügyében. A közélémezési miniszter a polgármester érveit figyelembe vette és a beszállítandó terméskontingenst háromszázharmincöt vagonra szálította le. A közélémezési miniszter erről az elhatározásáról most leiratban értesítette a polgármestert. A kivetett terméskontingenst legkésőbb szeptember 30-áig kell beszállítani. A leirat szerint az ellátatlanok részére 1919 augusztus 15-ig 900 vagonban fogják megállapítani a termésmennyiséget. Ezt a mennyiséget — ha a város a kivetett kontingenst teljes egészében beszállítja — a gazdasági év elején egy tételben, egyébként azonban csak havi részletekben kapja meg a város. A közélémezési miniszter igéri azt is, hogy ha a város a közszükségleti célokra kivetett egész kontingenst beszállítja, újabb rekquirálás nem lesz. Ellenkező esetben azonban ismét sor kerülhet a fejadagok leszállítására.

A közélémezési miniszter leirata a következő:

— A törvényhatóság megbizottaival folytatott szóbeli tárgyalás végleges eredményeképpen értesitem Polgármester urat, hogy a vezetése alatt álló törvényhatóság 1918. évi buza- és rozsterméséből háromszázharmincöt vagon köteles közszükségleti célokra beszállítani. Az így kivetett mennyiségbe beszámítást fog nyerni mindaz a buza- és rozsmennyiség, amelyet a Haditermény r.-t. a törvényhatóság termelőitől az 1918. évi termésből már átvett, tekintet nélkül arra, hogy a társaság bizományosai az átvett készleteket az ellátatlan lakosság szükségletére fordították-e, vagy sem. Teljesen Polgármester urra bízom annak megválasztását, hogy a megállapított kontingensnek megfelelő gabonamennyiséget az átvételi eljárás lefolytatása, vagy önkéntes felajánlás, esetleg kivétel útján kívánja-e biztosítani. Hangsúlyozom azonban, hogy a megterhelés egyenlőségére legnagyobb gond fordítandó, annál inkább, mert az esetleg beérkező felebbezések kedvező elintézése esetén az így feloldott mennyiség pótlásául Polgármester ur más készletet köteles pótlólag igénybe venni. Különösen figyelmeztetni kívánom Polgármester urat arra, hogy — bármilyen eljárási módot is választ a kivetett terménykontingens átvételére — az ellenőrzés megállapított rendje szigorúan betartandó.

A kivetett terménykontingens teljes beszállításának végső határidejét 1918. évi szeptember hó 30-ában állapítom meg, Polgármester urat pedig felhívom, hogy a kivetett kontingens érdekében tett intézkedéseiről, valamint a bizományosok által tényleg átvett gabonakészletekről hetenkint tegyen nekem jelentést. Hogy az így kivetett ter-

ménykontingensen felül mennyi fog a törvényhatóság ellátatlanjai részére kiutaltatni, azt csak az ellátatlanok jegyzékének beérkezése és felülvizsgálása után fogom megállapíthatni, tájékozással ezidőszámtalán annyit közölhetek, hogy a törvényhatóság összes ellátatlanjainak 1919. augusztus 15-ig terjedő gabonaszükséglete az előző adatok szerint mintegy 900 vagonnal vétetett számításba. Árpá és zab a törvényhatóság területén rendszeres igénybevétel tárgyát nem képez. Felhatalmazom Polgármester urat, hogy a kivetett kontingens biztosítása céljából szükséges és az érvényben levő kormányrendeletekkel ellentétben nem álló intézkedéseket saját hatáskörében tegye meg. Értesitem továbbá, hogy miként azt már a képviselőházban is kifejtettem, az ország nemtermelő lakosságának ellátását akként tervezem biztosítani, hogy az erre a célra szükséges gabonamennyiséget lehetőleg még a gazdasági év elején egy tételben fogom a törvényhatóság részére kiutalni és annak megőrzését, valamint a lisztnek és a korpának szétosztását a törvényhatóság hatáskörébe utalom. Ezeket a törvényhatóság zavartalan ellátásának szempontjából is anyyira üdvös intézkedéseket azonban csak a törvényhatóságokban léptethetem életbe, a melyek a kivetett terménykontingenst teljes egészében beszállítják, míg az oly törvényhatóságokra nézve, amelyek a kontingensnek csak egy bizonyos hányadát biztosították, továbbra is az eddigi ellátási rendszert leszek kénytelen fentartani s ezek részére a lisztet továbbra is csak havi részletekben lesz módomban rendelkezésükre bocsátani.

A miniszter ezután ismételt hangsúlyozza még, hogy a kivetett mennyiség beszállítását feltétlenül megköveteli, annál inkább, mert csak ebben az esetben áll módjában az ország gazdalközönségét a rekquirálásoktól megkímélni. Viszont, ha a kivetett gabonamennyiséget teljes egészében beszállítják, újabb rekquirálás nem lesz. A kivetett és beszállított gabonamennyiség közötti esetleges különbséget azonban ismételt rekquirálásokkal, sőt esetleg a fejadagok leszállítása útján lesz kénytelen pótlólag igénybe venni.

Beszélgessünk.

★

A fahonvéd: A héten elvesztette egyik találós kérdés a jogosultságát, mert bebizonyosodott, hogy a lekvár is ostromolható.

En: Sőt állja is az ostromot, a főzővel és a főzetével együtt. Mert hát nem az a legény, aki ostromol, hanem aki állja.

A fahonvéd: Most már csak azt kell kívánni, hogy ki ragad benne a lekvárban. Mert a lekvár is ragad, nemcsak az enyv. És itt nemcsak lekvárral közélémeznek, hanem szenzációval is. Erre is éhes a közönség, amelyet ha lekvárral nem táplálhatnak, hát szenzációval hizlalnak.

En: Különösen akkor, ha magunk is hizhatunk tőle. Nem kell azonban feledni, hogy a legnagyobb hólyag is összezsugorodik, ha egy kis szurás éri.

A fahonvéd: Ninesen rózsá tövis nélkül és ninesen szenzáció panama nélkül sem.

Ugyan miféle szerzet lehet az a folyton hangoztatott panama?

En: Nemzetközi. Néha kalap, néha pedig sűcskucs.

A fahonvéd: Nem értem.

En: Magam se igen. Amikor még Olaszországot jártam, volt ott egy bolondosan jókedvű olasz barátom, aki úgy magyarázta a panama fogalmát, hogy ha a panama vele kapcsolatos, akkor kalap, ha mással, akkor sűcskucs, meg botrány.

A fahonvéd: Adta taliánja! Hanem én már csak amondó vagyok, hogy nehezebb a becsületet megszerezni, mint a másét megtépázni. Különben pedig panama ide, panama oda, ismét bebizonyosodott a régi igazság, hogy minden csoda, még a lekvárcsoda is csak három napig tart.

En: Csoda lenne, ha az ilyen mérges és szezononként való kis főzet tovább tartana. Elromlott az már a kavarási kezdetén.

A fahonvéd: Ugy látszik, hiányzott belőle a cukor, amelyet mifelénk igazságnak szoktak nevezni.

En: Nevezni néha még itt is nevezik, de nagyon kevesen keresik, vagy követik.

A fahonvéd: A bíróság keresi is, követi is és majd megállapítja, hogy kinek a keze tiszta, vagy lekváros.

En: Aki pedig benn marad — a lekvárban, azt pörére kell vetkőztetni.

A fahonvéd: A strandon irtagja se kerül a lekvárnak és mégis vannak, akik pörére vetkőznek.

En: Talán jelezni kívánják, hogy ha így haladunk, nemcsakára elkövetkezik a ruhátlanúság ideje.

A fahonvéd: Vagy hogy az illetők beigazolni akarják, hogy ők hívei a meztelen igazságnak.

En: Az igazság mindig meztelenül szép, de sokan vannak, akiknek ez arcukhoz sosem áll jól a meztelenség.

A fahonvéd: Az okos nem kérkedik azzal, amije van és csak a szegény mutogatja az értéktelen holmiját.

En: Ugyancsak gazdagok vagyunk a jóízű szegényeiben.

A fahonvéd: Papírpénzben sem szűkölködünk és mégis készülnek az új ötkoronások.

En: Kell az ilyen pénz is, mert egy koronáért még lekvárt sem kapunk, nemhogy szálamit.

A fahonvéd: Szálámira utaztak a héten a budapesti detektívek is, de miután a keresett szálámirudakat nem találták, hazafelé irányították a szekerek rudját.

En: A Kukac meg rázendített a nótára: Kis szekeres, nagy szekeres...

A fahonvéd: Az ám ni, a Kukac ur meg jubilálni akar. Ötven esztendeje már, hogy muzsikál.

En: Gisl-dur, eisl-dur, troubadour, ötven esztendő még akkor is nagy idő, ha muzsikálunk, hát még ha muzsikálunk!

A fahonvéd: És a Kukac fáradhatatlanul muzsikált, gyakran lővéért, néha barátságból, vagy a maga passziójára és ugyancsak sokszor megzavarta a szép asszonyok, meg lányok álmát.

En: Neki azonban nem igen voltak álmai. Azt azonban meg kell hagyni, hogy fél-századon keresztül ő is szolgálta a kultúrát.

A fahonvéd: A kultúráról jut az eszembe, hogy megkezdődik már a színház is. Opera is, klasszikus is szerepel a műsorban, amelyből azonban hiányzik a főmunka: a Zugi Bögyös...

NAGY BUTORÁRUHÁZ.

Régi elismert kárpitos üzletemet és műhelyemet kibővítve egy nagy butoráruházzal, melyet a Kárász-utca és Klauzál-tér sarkán (Gaál-palota) megnyitottam, hol a legjobb kivitelű uriszalonok, ebédlők, hálószobák, úgy mint teljes lakberendezések méltányos árakban kaphatók.

Tisztelettel Braun Mihály.